

**Biblický text:**

Matouš 28,16-20

Marek 16,15-20

Lukáš 24,46-53

JDĚTE, ano, ale je potřeba počkat na impuls Ducha svatého.

**JDĚTE****Církev nemá být statická, ale dynamická.**

Nemáme stát v Getsemanské zahradě a trápit se nad tím, že jsme usnuli, místo abychom se spojili v modlitbách s Ježíšem

Nemáme stát pod křížem a plakat nad Kristovou smrtí

Nemáme stát před hrobem, kam byl pochován Ježíš, a kde Bůh projevil svou úžasnou moc, když ho vzkřísil z mrtvých, a pouze dokola přemýšlet co to pro nás a svět znamená

Nemáme stát na Olivové hoře, odkud Ježíš odešel do nebe, a s úžasem se dívat do oblak

*Sk 1,9 Po těch slovech byl před jejich zraky vzat vzhůru a oblak jim ho zastřel.*

*10 A když upřeně hleděli k nebi za ním, jak odchází, hle, stáli vedle nich dva muži v bílém rouchu*

*11 a řekli: "Muži z Galileje, co tu stojíte a hledíte k nebi? Tento Ježíš, který byl od vás vzat do nebe, znovu přijde právě tak, jak jste ho viděli odcházet."*

Ale máme jít, a vše, co jsme viděli, co jsme prožili předat lidem kolem nás.

*1J 1,1 Co bylo od počátku, co jsme slyšeli, co jsme na vlastní oči viděli, na co jsme hleděli a čeho se naše ruce dotýkaly, to zvěstujeme: Slovo života.*

Ale je zde jedna velice důležitá věc – kdy máme vyrazit.

PJ řekl učedníkům:

*L 24,48 Vy jste toho svědky.*

*49 Hle, sesílám na vás, co slíbil můj Otec; **zůstaňte ve městě**, dokud nebudete vyzbrojeni mocí z výsosti."*

*Sk 1,4 Když s nimi byl u stolu, nařídil jim, aby neodcházeli z Jeruzaléma: "**Čekajte**, až se splní Otcovo zaslíbení, o němž jste ode mne slyšeli.*

*5 Jan křtil vodou, vy však budete pokřtěni Duchem svatým, až uplyne těchto několik dní."*

A andělé na Olivové hoře vybízí učedníky, aby se vrátili do reality, a zařídili se podle slov Ježíše.

*Sk 1,11 a řekli: "Muži z Galileje, co tu stojíte a hledíte k nebi? Tento Ježíš, který byl od vás vzat do nebe, znovu přijde právě tak, jak jste ho viděli odcházet."*

*12 Potom se z hory, které se říká Olivová, **vrátili do Jeruzaléma**; není to daleko, jen asi kolik je dovoleno ujít v sobotu.*

A učedníci šli, čekali, čekali 40 dnů, a tehdy, na svátek Letnic, když byli spolu, sestoupil duch svatý, naplnil je, a oni šli a nesli evangelium do celého světa.

Církev dělala v historii dvě chyby:

Buď se uzavřela do zdí kostelů a klášterů, stála na místě, a přestala být světlem a solí, požehnáním společnosti

Anebo zbrkle utíkala vpřed, dříve než jí Bůh dal impuls.

Je to jako ve sportu.

Když se běží **štafeta**, je důležité, aby ten, kdo přebírá štafetový kolík, vyrazil v pravý okamžik.

Když vyběhne dřív, tak se pak musí zastavit, protože předávající nemá šanci ho doběhnout

A pokud vyběhne později, zpomalí závod – v obou případech to vede k prohře. Anebo v hokeji. Trenér vidí, že hrající pětka je na ledě již moc dlouho, a dochází jí síly. Rozhodne střídání při hře. V příhodný okamžik dá povel, hrající hráči jedou na střídačku a noví naskakují na led. Pokud noví hráči skočí na led příliš rychle, může dojít k vyloučení, protože je ve hře více hráčů, než je dovoleno. Pokud budou laxní, a dají si na čas, nebo zaváhají, může se stát, že protihráči tuto chvíli využijí a díky tomu, že jsou na okamžik v přečíslení, vstřelí gól. Načasování je velice důležité. Neplatí to jen ve sportu, ale i v životě. I v duchovním životě.

Pán Ježíš říká

Počkejte, až budete naplněni duchem svatým a pak jděte,

*Mk 16,15 A řekl jim: "Jděte do celého světa a kažte evangelium všemu stvoření.*

*Mt 28,18 Ježíš přistoupil a řekl jim: "Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi.*

*19 Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého  
20 a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku."*

Boží impuls, povel, vyslání, výzva: BĚŽ!, to je to nejdůležitější, pro naše rozhodování, pro náš duchovní růst, a především pro naši službu.

### **Petr, učedníci a lovení ryb**

*L 5,4 Když přestal mluvit, řekl Šimonovi: "Zajed' na hlubinu a spustte síť k lovu!"*

*5 Šimon mu odpověděl: "Mistře, namáhali jsme se celou noc a nic jsme nechytili. Ale **na tvé slovo** spustím síť."*

*6 Když to učinili, zahrnuli veliké množství ryb, až se jim síť trhaly.*

### **Petr jde po vodě**

*Mt 14,28 Petr mu odpověděl: "**Pane, jsi-li to ty, poruč mi**, ať přijdu k tobě po vodách!"*

*29 A on řekl: "Pojď!" Petr vystoupil z lodi, vykročil na vodu a šel k Ježíšovi.*

*30 Ale když viděl, jaký je vítr, přepadl ho strach, začal tonout a vykřikl: "Pane, zachraň mne!"*

*31 Ježíš hned vztáhl ruku, uchopil ho a řekl mu: "Ty malověrný, proč jsi pochyboval?"*

*32 Když vstoupil na loď, vítr se utišil.*

### **Petr je příkladem takového člověka.**

Důvěřuje a spoléhá se na slovo Pána Ježíše.

Pojď za mnou – opustí vše a jde...

Na tvé slovo spustím síť..., řekni slovo a půjdu...

I když ne vždy se takto zachoval.

V Getsemanské zahradě tasil meč, když přišel Jidáš s vojáky, aby Ježíše zatkli. A dokonce tím mečem zranil jednoho vojáka. Dělal to, co mu velela jeho povaha. Chtěl Ježíše bránit. Ale místo pochvaly se dočkal napomenutí. (tedy pravděpodobně to byl Petr)

*Mt 26,51 Jeden z těch, kdo byli s ním, sáhl po meči, napadl veleknězova sluhu a uťal mu ucho.*

*52 Ježíš mu řekl: "Vrať svůj meč na jeho místo; všichni, kdo se chápou meče, mečem zajdou.*

*53 Či myslíš, že bych nemohl poprosit svého Otce, a poslal by mi ihned víc než dvanáct legií andělů?"*

Citlivost na Boží impuls. Na vedení duchem svatým.

Nádherně to vidíme u apoštola Pavla

*Sk 16,6 Poněvadž jim Duch svatý zabránil zvěstovat Slovo v provincii Asii, procházeli Frygií a krajinou galatskou.*

*7 Když přišli až k Mysii, pokoušeli se dostat do Bithynie, ale Duch Ježíšův jim to nedovolil.*

Jděte, ale až tehdy, kdy Vám Duch svatý dá povel.

*L 12,35 Buďte připraveni a vaše lampy ať hoří.*

Ale vykročte, až zazní jasný Boží hlas.

Slyšet Boží hlas. Čekat na Boží impuls.

Toto pravidlo platí v každé oblasti našeho života.

## SLOVA

Často jsou naše ústa rychlejší, než náš mozek. Povíme něco, a v zápětí víme, že jsme přestřelili. Že naše slovo zranilo, že ublížilo, ponížilo, nebo vyprovokovalo.

Jakub říká, že ten, kdo *Jk 3,2 Všichni přece mnoho chybujeme. Kdo nechybuje slovem, je dokonalý muž a dovede držet na uzdě celé své tělo.*

*Jk 1,26 Domnívá-li se kdo, že je zbožný, a přitom nedrží na uzdě svůj jazyk, klame tím sám sebe a jeho zbožnost je marná.*

*Jk 3,6 I jazyk je oheň. Je to svět zla mezi našimi údy, poskvřňuje celé tělo a ničí celý náš život, sám podpalován pekelným plamenem.*

*7 Všechny druhy zvířat i ptáků, plazů i mořských živočichů mohou být a jsou kroceny člověkem, 8 ale jazyk neumí zkrotit nikdo z lidí. Je to zlo, které si nedá pokoj, plné smrtonosného jedu.*

*9 Jím chválíme Pána a Otce, jím však také proklínáme lidi, kteří byli stvořeni k Boží podobě.*

*10 Z týchž úst vychází žehnání i proklínání. Tak tomu být nemá, bratří moji.*

*11 Což pramen z téhož zřídla vydává vodu sladkou i hořkou?*

*12 Což může, bratří, fíkovník nést olivy nebo réva fíky? Právě tak nemůže slaný pramen dávat sladkou vodu.*

**Dokonalý muž** byl jedině Pán Ježíš. Ale i my, pokud se naučíme čekat na Boží impuls, budeme lépe užiteční pro Boha.

Bůh nám dal možnost řeči, ne proto, abychom slovem ubližovali, ale potěšovali.

Slovo přináší útěchu, pohladí, slovo vedené Duchem svatým. Je jako med, jako olej na těžké rány, je jako doušek studené vody pro žíznivého, jako pramének světla pro lidi, které obklopuje tma.

Slovo přináší život.

Pán Ježíš je nám představen jako SLOVO,

*J 1,14 A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy.*

A když nás vybízí k tomu, abychom jeho slovo nesli lidem, dává nám ohromnou moc. Zasahovat do lidských životů, konfrontovat je se SLOVEM, které přináší život.

Ano, dárce života je Bůh, ale můžeme tento život zprostředkovat.

Bible – je nazýváno Božím slovem, a má MOC PROMĚNIT LIDSKÉ ŽIVOTY.

Proto potřebujeme, aby naše ústa byly místem, odkud vychází zdravá voda, která přináší život, a ne hořká, která přináší bolest a smrt.

*Jakub3,10 Z týchž úst vychází žehnání i proklínání. Tak tomu být nemá, bratří moji.*

*11 Což pramen z téhož zřídla vydává vodu sladkou i hořkou?*

*12 Což může, bratří, fíkovník nést olivy nebo réva fíky? Právě tak nemůže slaný pramen dávat sladkou vodu.*

## MYŠLENKY

Ty často utíkají jak splašený kůň. Pustíte je, a ony jsou jako pes utržený ze řetězu. Letí dál a dál, a většinou nesprávným směrem.

Můžeme si říci: ale myšlenky nikomu neublíží. To není to tak docela pravda.

✚ Myšlenky ubližují nám, protože formují naši osobnost

✚ myšlenky přecházejí v činy

Dovolte své mysli, aby se začala zabývat myšlenkami na **sebevraždu**. Této myšlenky se pak nezbavíte, a často lidé, kteří ji připustí, se o sebevraždu pokusí.

Jsou určité myšlenky, kterým nikdy nesmíme otevřít dveře.

Například myšlenka na **rozvod** – můžeme prožívat těžké problémy v manželství, ale tyto chvíle jsou zápasem, který s pomocí Boží a s pomocí přátel je možné zvládnout. Nejen v tom smyslu, že tedy stenem zuby a manželství nějak přežijeme, ale že je pro nás požehnáním, radostí, potěšením, prostorem v kterém si můžeme užívat bohatosti života.

Krádež – Bible říká NEPOŽÁDÁŠ - člověk se dostane do těžké finanční situace, neví jak ji řešit, a rozhodne se, že si pomůže nelegální cestou. Vezme si něco, co mu nepatří. Pokud tuto myšlenku připustí, za nějakou dobu je přesvědčen, že je to jediná cesta, a najde si spousty argumentů, které jeho jednání ospravedlňují.

Lidské myšlení je zrádné, (od té doby, co uvěřilo satanově lži? Že Bůh nás chce o něco ošidit), proto nás Bible vede k tomu, abychom **každou myšlenku podřizovali Kristu**.

*2K 10,4-5 Zbraně našeho boje nejsou světské, nýbrž mají od Boha sílu bořit hradby. Jimi boříme lidské výmysly a všechno, co se v pýše pozvedá proti poznání Boha. **Uvádíme do poddanství každou mysl, aby byla poslušna Krista.***

## ČINY

Říká se, že naše činy jsou hlasitější, než naše slova.

Můžeme být ve slovním projevu velice milý, ale činy vypovídají o tom, jaké je naše srdce.

Jsou lidé, kteří co na srdci, to na jazyku, a tak občas pronesou neuvážená slova, ale pokud je více znáte, víte, že to je jen zbrkllost, že jejich srdce je jiné. Je to asi škoda, že slovem občas něco pokazí, ale díky Bohu za to, že jejich činy jsou činy lásky.

Ale pak jsou jiní, jejichž slova jsou jako med, ale činy hovoří o opaku. V ústech med, a v ruce meč.

Bible nás vede k tomu, že dříve, než uděláme nějaký čin, máme se ptát Boha, co je správné.

Protože Bůh se dívá nejen na vykonaný čin, ale také na motiv, který nás k němu vede.

A někdy jsme překvapeni sami sebou, když Bůh odhalí naše motivy, protože najednou vidíme, že i viděno z vnějšku dobrý skutek, měl postranní, zlý motiv. A takovýto čin před Bohem neobstojí.

ZÁBRADLÍ – na setkání v pátek hovořil Míra Š. o tom, že nechceme přijímat finanční dary od firem, či jednotlivců, kteří ubližují druhým lidem. A tímto si „kupují své svědomí“.

Firma, která využívá finanční ngramotnosti lidí, a oni se díky ní dostanou do exekuce, nabídne finanční dar charitativní organizaci, nebo církvi. Jejich činy křičí, a jejich dar nemůže přinést požehnání.

Naprosto s Mírou souhlasím – nebrat!!!

Ale jaké jsou moje, naši činy?

Někdy stojíme na místě a přešlapujeme, a tak zmeškáme příležitost, kterou nám Bůh dal.

Jindy spěcháme, abychom něco udělali, a míjí se to s účinkem, dobře míněný čin se obrátí proti nám, protože jsme jednali byt' upřímně, podle své vůle a neptali jsme se Boha.

## Slyšet Boží hlas. Jak mluví Bůh?

### Zkušenost Davida v bitvě s Pelištejci

David byl vyhlášen králem. Dozvěděli s to odvěci nepřátelé, Pelištejci, a rozhodli se využít situace, napadli Izrael. Bitva se odehrála v údolí Refájců. David v ní zvítězil, Pelištejci odtáhli poražení.

Ovšem netrvalo to dlouho, a dochází k nové bitvě. Opět se dvě armády setkávají na stejném místě – v dolině Refájců.

Možná, že Pelištejci, poučení předchozí prohrou připravili novou strategii, která určitě musela vyjít.

Dokáže jim David čelit? Nedostanou ho do pastí:

David je ale mužem, který se nespolehá jen na své zkušenosti, ale o každém kroku se radí s Hospodinem.

A to i v tomto případě. Nesedí doma, vytáhne s armádou, postaví se nepříteli, ale zároveň se ptá Hospodina: co mám dělat. Mám zaútočit?

A Hospodin mu říká: NE, obejdi je ze zadu a pak čekej.

Až uslyšíš v korunách balzámovníků šelest kroků, vyraž do bitvy. Hospodin půjde před tebou a dá ti vítězství.

*25 5,22 Pelištejci potom vytáhli znovu a rozložili se v dolině Refájců.*

*23 Když se David doptával Hospodina, on odpověděl: "Netáhni. Obejdi je ze zadu a napadni je směrem od balzámovníků."*

*24 **Jakmile uslyšíš v korunách balzámovníků šelest kroků, tehdy si pospěš, neboť tehdy vyjde před tebou Hospodin a pobije tábor Pelištejců.***

*25 David vykonal, co mu Hospodin přikázal, a pobíjel Pelištejce od Geby až do Gezeru.*

Představte si armádu, která čeká na povel. Ale povel nebude dán jasným zvukem polnice (trubky), povel má dát šelest kroků v korunách stromů...

Nejen, že musí být naprosté ticho, ale také se museli maximálně soustředit na balzámovníky a jejich koruny...

Místo aby se soustředili na číhající armádu nepřítele, místo aby přemýšleli nad taktikou, nad tím kdo je silnější, jakou mají šanci na úspěch, jak to s nimi asi dopadne, zda zvítězí, prohrají, zda vůbec bitvu přežijí, dívají se na koruny stromů a čekají, až uslyší „šelest kroků“.

Šelest krků v korunách – jak to vůbec bude znít? Není to hloupost?

David čeká.

A v okamžiku, kdy šelest uslyší, dá rozkaz, a Pelištejská armáda je rozdrvena.

### **Hovořili jsme o myšlenkách, slovech a činech**

Je ještě jedna oblast, kterou bych chtěl zmínit: **ROZHODOVÁNÍ**

V životě děláme rozhodnutí, které buď v malém, nebo ve velkém změni náš život.

Někdy je to pod tlakem událostí, jindy nás k tomu přinutí lidé, ale mnohdy je to Boží dotek, který nás vede k rozhodnutí.

#### **...Jakmile uslyšíš v korunách balzámovníků šelest kroků...**

Až uslyšíš šelest kroků, závan Ducha svatého ve svém srdci, udělej rozhodnutí. JDI!

Tak jako David se svým vojskem vyrazil, a Hospodin mu dal vítězství, tak i ty vyraz, protože Hospodin půjde před tebou. A dá ti vítězství.

Může se jednat o hřích – Ježíš ti odpustí,

svázanost – Ježíš tě osvobodí

neodpuštění – Ježíš ti dá sílu odpustit, a netrápit svou duši

životní rozhodnutí následovat Ježíše – On tě vezme za ruku a povede tě životem.

Jakmile uslyšíš vanutí ducha, šelest kroků, rozhodni se a JDI!

JDĚTE!



za Ježíšem



s Ježíšem naplnit Bož záměry

## BIBLICKÉ TETY

L 24,48 Vy jste toho svědky.

49 Hle, sesílám na vás, co slíbil můj Otec; **zůstaňte ve městě**, dokud nebudete vyzbrojeni mocí z výsosti."

Sk 1,4 Když s nimi byl u stolu, nařídil jim, aby neodcházeli z Jeruzaléma: "**Čekejte**, až se splní Otcovo zaslíbení, o němž jste ode mne slyšeli.

5 Jan křtil vodou, vy však budete pokřtěni Duchem svatým, až uplyne těchto několik dní."

2S 5,22 Pelištejci potom vytáhli znovu a rozložili se v dolině Refájců.

23 Když se David doptával Hospodina, on odpověděl: "Netáhni. Obejdi je zezadu a napadni je směrem od balzámovníků.

24 **Jakmile uslyšíš v korunách balzámovníků šelest kroků**, tehdy si pospěš, neboť tehdy vyjde před tebou Hospodin a pobije tábor Pelištejců."

25 David vykonal, co mu Hospodin přikázal, a pobíjel Pelištejce od Geby až do Gezeru.

L 5,4 Když přestal mluvit, řekl Šimonovi: "Zajed' na hlubinu a spusťte sítě k lovu!"

5 Šimon mu odpověděl: "Mistře, namáhali jsme se celou noc a nic jsme nechytili. Ale **na tvé slovo** spustím sítě."

6 Když to učinili, zahrnuli veliké množství ryb, až se jim sítě trhaly.

Mt 14,28 Petr mu odpověděl: "**Pane, jsi-li to ty, poruč mi**, ať přijdu k tobě po vodách!"

29 A on řekl: "Pojď!" Petr vystoupil z lodi, vykročil na vodu a šel k Ježíšovi.

30 Ale když viděl, jaký je vítr, přepadl ho strach, začal tonout a vykřikl: "Pane, zachraň mne!"

31 Ježíš hned vztáhl ruku, uchopil ho a řekl mu: "Ty malověrný, proč jsi pochyboval?"

32 Když vstoupil na loď, vítr se utišil.

Sd 16,18 Delíla viděla, že jí otevřel své srdce dokořán, a poslala pelištejským knížatům vzkaz:

"Tentokrát přijďte, neboť mi otevřel své srdce dokořán." Pelištejská knížata k ní tedy přišla a přinesla s sebou stříbro.

19 Ona ho uspala na klíně, zavolala jednoho muže a dala oholit sedm pramenů vlasů na jeho hlavě.

Tak se stala příčinou jeho ponížení. Jeho síla od něho odstoupila.

20 Křikla: "Samsone, jdou na tebe Pelištejci!" Procitl ze spánku a pomyslel si: "**Dostanu se z toho jako dosud vždycky** a pouta setřesu." **Nevěděl, že Hospodin od něho odstoupil.**